

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud: V. Negru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, Iu. Cotruță, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 02 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Guzun Dumitru împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni privind anularea ordinului nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea sa din funcția de director al Departamentului Regularizare a Daunelor a CIA „Asito” Societate pe Acțiuni, restabilirea în funcție cu achitarea salariului pentru lipsa forțată de la munca și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 19 decembrie 2013, Guzun Dumitru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA privind anularea ordinului nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea sa din funcția de Director al Departamentului Regularizare a Daunelor a CIA „Asito” SA, restabilirea în funcție, cu achitarea salariului pentru lipsa forțată de la munca și încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 septembrie 2013 reclamantul a făcut cunoștință cu ordinul nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea sa din funcția de Director al Departamentului Regularizare a Daunelor a CIA „Asito” SA.

Sușține reclamantul că la data de 07.10.2013, a înaintat pîrîtului o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea ordinului nominalizat, la care însă, nu a primit nici un răspuns.

Consideră reclamantul că ordinul cu privire la concedierea sa din funcție este ilegal și nefondat, din care considerent s-a adresat în judecată cu prezenta cerere.

Solicită reclamantul anularea ordinului nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea sa din funcția de Director al Departamentului Regularizare a Daunelor a CIA „Asito” SA, restabilirea în funcție cu achitarea salariului pentru lipsa forțată de la munca din data de 24 septembrie 2013 până la restabilirea la lucru și încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei.

Prin hotărârea din 05 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, s-a admis acțiunea depusă de Dumitru Guzun; s-a anulat ordinul nr. 1099/C din 24 septembrie 2013 cu privire la concedierea lui Dumitru Guzun din funcția de Director al Departamentului Regularizare a Daunelor a CIA „Asito” SA, ca emis ilegal, cu restabilirea lui Dumitru Guzun în funcția deținută la eliberare; s-a încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Dumitru Guzun suma de 350887,36 lei cu titlu de salariu mediu pentru absența forțată de la lucru, pentru perioada 24.09.2013 - 05.02.2015; s-a încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Dumitru Guzun suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral pentru eliberarea nelegitimă din serviciu și suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată; s-a încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 10826,61 lei și s-a dispus executarea imediată a hotărârii în partea restabilirii în funcție și în partea încasării unui salariu mediu lunar.

Prin decizia din 02 decembrie 2015 a Curții de apel Chișinău s-a respins apelul depus de CIA “Asito” SA și s-a menținut hotărârea din 05 februarie 2015 a judecătorei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 24 februarie 2016 CIA “Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea hotărârilor judecătorești cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că decizia contestată este ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece hotărârile adoptate au fost adoptate cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat normele materiale și normele procedurale, iar aceasta fiind rezultatul neconstatării și neelucidării pe deplin a circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanțe ca fiind stabilite, iar concluziile instanțe de fond și cele ale instanței de apel fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost pronunțată la data de 02 decembrie 2015, iar CIA “Asito” SA a declarat recurs la data de 24.02.2016. Deoarece la materialele cauzei lipsesc careva înscrisuri despre recepționarea deciziei instanței de apel, recursul declarat la data de 24 februarie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de CIA “Asito” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CIA “Asito” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul constată că argumentele invocate în recurs, în esență sunt identice celor din cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel și nu urmează a fi supuse examinării în ordine de recurs.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de CIA "Asito" SA, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 02 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală